

lovforslag, der skal diskuteres – dvs. undersøgelsesformen – med det formål at give færingerne et svar på, om vi opfylder de krav, færingerne har stillet til den undersøgelse, de ønsker, uanset navn. Giver vi de svar, som færingerne har bedt om? Er der mulighed for at få dem i undersøgelsen? Er der adgang til de papirer, som færingerne har bedt om at der skal være adgang til? Er der mulighed for de afhøringer, som færingerne har bedt om der skal være mulighed for? Det er jo det, det drejer sig om og ikke en indenrigspolitisk dansk diskussion, som gennemføres for tredje eller fjerde gang med de samme spørgsmål.

Så jeg forstår godt det færøske spørgsmål. Det er faktisk også det, jeg har prøvet på at besvare i dag. Det, det drejer sig om her, er at nå frem til en løsning, således at denne ulyksalige sag kan stoppe, og således at færingerne får den undersøgelse, de har bedt om, men i en form, som selvfølgelig også er acceptabel for den danske retssikkerhed og i overensstemmelse med de beslutninger, der er truffet i Folketinget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Under forespørgselsdebatten gjorde Venstres formand – og det er hr. Johannes Martin Olsens parlamentariske leder – gældende, at det, der skal undersøges, det, der skal klargøres, er forløbet af sagen, sagens faktum. Der skal ikke drages nogen juridiske konklusioner i denne undersøgelse. Det er det, Venstre har givet udtryk for her i salen.

Det, der står i lovforslagets § 2, stk. 2, er, at der skal etableres en undersøgelse, som skal kunne give grundlag for, at det efterfølgende kan vurderes, om der kan gøres et retligt ansvar gældende over for involverede myndigheder, virksomheder og personer.

Derfor er der ingen, der kan tage stilling til de spørgsmål, før man kender undersøgelsen. Vi skal have undersøgelsen, før man kan tage stilling til, om nogen kan gøre ansvar gældende over for andre. Det er det, der er hele formålet.

Og derfor kan man ikke i dag sige, om de færøske myndigheder vil være søgsmålberettigede i forhold til Den Danske Bank. Det er bl.a. et spørgsmål om, hvad man vil søge dem for (kan man sige det?), og hvad argumentet er for det, man eventuelt vil søge dem for (dér var den igen). Det er der ingen, der kan sige noget om i dag, for vi kender ikke resultatet af undersøgelsen. Det er derfor, vi skal have undersøgelsen i gang. Og det ville være helt forkert af os, hvis vi

allerede nu prøvede at foregribe, hvad resultatet af undersøgelsen bliver, og sige, at der er de og de retlige ting, der kan komme ind i billedet, og der er dem og dem, der kan rejse krav mod hinanden osv. Det er ikke det, det drejer sig om.

Det vil vi kunne få afklaret, og dér vil vi i det omfang, man ønsker det, være det færøske landsstyre behjælpelig med, når vi kender undersøgelsen, at finde frem til, hvilke konklusioner der kan drages af den. Og så må vi jo se, hvem der vil prøve at drage nogen til ansvar, og hvad de vil bruge som argument for at gøre det. Men det er ikke noget, man kan gøre i dag.

Der er i Folketinget en meget, meget bred enighed om – jeg er faktisk af den opfattelse, at det kun er hr. Óli Breckmann, der ikke er enig heri – at det, det drejer sig om nu, er at lave en undersøgelse af begivenhedsforløbet, at få det faktisk beskrevet og derefter drage politiske og juridiske konklusioner ud fra det materiale, man til den tid får i hånden. Derfor burde diskussionen kunne indsnævre sig til at dreje sig om, hvordan vi laver den bedst mulige forundersøgelse, inden vi træffer andre beslutninger.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det er meget vigtigt, at hr. Johannes Martin Olsen og jeg står sammen i denne sag, og at vi repræsenterer Lagtingets enstemmige beslutning.

Der var lige en bemærkning, hr. Johannes Martin Olsen lod falde før, og det var, at i hans øjne var det kun Det Konservative Folkeparti, der stod som forslagsstiller her. Dér tror jeg nok, at jeg må korrigere ham . . .

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr.!

Óli Breckmann (KF):

. . . selv om jeg beklager meget, at Det Konservative Folkeparti står bag regeringen i dette, men det har partiet argumenteret godt for: Det er den socialdemokratiske ledede regering, der har fremsat forslaget. Og Folkeflokkenes stilling er fuldstændig klokkeklar, for det er os, der for anden gang har fremsat dette forslag om en undersøgelse af den færøske banksag. Det er 18 måneder siden, finansministeren den 8. oktober 1993 over for landsstyret afviste Folkeflokkenes første forsøg på at få banksagen undersøgt.

Hvor har det færøske folk dog lidt og tabt det halvtredje år, siden Finanstilsynet i oktober 1992